ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 24 Ὀκτωβρίου 1921 Ἀρίθμ. μάρτυρ. Ἀν ἡλ. Ὥρ. 6 λ. 50 Δύσ. 5 λ. 19

ΜΥΤΙΛΗΝΗ Ἔτος ΣΤ'. Ἀριθμὸς 1530

Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα: Λεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'

Τηλ. Διεύθυνσις: «ΕΛΛΟΓΟΝ» Μυτιλήνη

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΛΕΣΒΟΥ	ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία Δρ.30	Ἐτησία Δρ.35	Ἐτησία Δρ.50
Ἑξάμηνος » 18	Ἑξάμηνος » 21	Ἑξάμηνος » 30

Συνδρομαὶ καὶ δημοσιεύσεις κρατοῦνται ἀνάλογα.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 20

Χειρόγραφα οὐδέποτε ἐπιστρέφονται | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: ΣΤΡ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ | Δι' ἀγγελίας καὶ διατριβὰς ἰδιαίτερα συμφωνεῖται

ΕΠΙ ΤΩΝ ΔΗΛΩΣΕΩΝ ΤΟΥ κ. ΓΟΥΝΑΡΗ

Ὁ κ. Γούναρης, προέβη εἰς μακρὰς δηλώσεις εἰς τὴν ἐν Παρισίοις ἐλθοῦσαν ἐφημερίδα τὸ «Μέλλον» καὶ ἔθιξεν εἰς αὐτὰς ὅλα τὰ ἀφορῶντα τὴν Ἑλλάδα ζητήματα ἀπόψεως τῶν σχέσεων αὐτῆς, πρὸς τὴν Γαλλίαν καὶ τοὺς λοιποὺς συμμάχους, ἀπὸ ἐσωτερικῆς τοιαύτης καὶ ἀπὸ στρατιωτικῆς καὶ οἰκονομικῆς.

Ὁ χῶρος δυστυχῶς δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ἀναλύσωμεν ὅλα τὰ σημεῖα τῶν δηλώσεων τούτων. Εἰμεθα ἤναγκασμένοι νὰ ἀσχολήθωμεν διὰ τινα ἐξ αὐτῶν, καὶ κυρίως διὰ τὰ ἀφορῶντα τὴν συνέχισιν τοῦ πολέμου τὴν ἐρχομένην ἄνοιξιν, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ Ἑλλὰς δὲν θὰ ἐδέχετο τὴν σύναψιν εἰρήνης, ἀποδεχομένη τὴν ἐφαρμογὴν τῆς συνθήκης τῶν Σεβρῶν. Σχετικὰς πρὸς τὴν συνθήκην ταύτην εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ Ἐθνοσυνέλευσις τὴν ἔκρινεν ὡς τὸ κατώτερον ὅριον τῶν Ἐθνικῶν διεκδικήσεων. Ἐν αὐτῇ δὲ περιλαμβάνεται ὅρος καθ' ὃν, ἐν περιπτώσει ἀποδοχῆς ἢ ἀνικανότητος τῆς Τουρκίας ὅπως τὴν ἐφαρμόσῃ, θὰ ἐπιδιωκόμενον ἡ συνθήκη εἰς βάρος αὐτῆς, μὴ ἀποκλειομένη, καὶ τῆς ἀπόδοσις τῶν Τούρκων ἐκ Κωνσταντινουπόλεως.

Ὅταν λοιπὸν ἔχομεν αὐτὴν τὴν ἀντίληψιν, προβλέπουσαν τὸ γεγονὸς τῆς ἀναθεωρήσεως ὡλῆς εἰς ὅρος τῆς Τουρκίας. Ὅταν ἔχωμεν τὴν ἀνωτέρω ἀναφερομένην ὁριστικὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, πῶς τολμᾷ ὁ κ. Γούναρης νὰ τόσον ἐλαφρὰν τὴν συνείδησιν ἐν ὀλίγον κατωτέρω ὅτι «ἐὰν ἐφαρμόσωμεν εἰς θυσίας τινας ἐπὶ ἀνταλλάγματι;» Ποῖον ἀνταλλάγμα εἶναι ἱκανὸν νὰ ἀντιστάθμισῃ τὸν περὶ ἐκδιώξεως τῶν Τούρκων ἐκ Κων/πόλεως ὅρον; Καὶ ποίας θυσίας δύναται ἢ καὶ δικαιοῦται νὰ προβῇ, ὅταν ἔχῃ τόσον ἀρτίαν, σαφῆ καὶ ἐπιτακτικὴν τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως;

Ἡ μήπως κατὰ τὰς ἐν ταῖς Εὐρωπαϊκαῖς πρωτευούσαις διαπραγματεύσεις του ὁ κ. Γούναρης λησμονεῖ τὴν ὕπαρξιν Ἐθνοσυνελεύσεως ἐν Ἑλλάδι;

Οὕτως ἡ ἄλλως ὁ κ. Γούναρης τὸ 1921 λησμονεῖ τελείως τὸν Μάναρην τοῦ 1915. Μετὰ τὴν διαφωνίαν τοῦ κ. Βενιζέλου μετὰ τοῦ Κωνσταντίνου τὸ μεγαλείτερον ἐπιχείρημα του ἐστηρίζετο εἰς τὸ ὅτι ἐρωτᾶ καὶ ἐρωτηθῇ ὁ λαός, ἀν θέλῃ νὰ πολεμῇ ἢ ὄχι: Καὶ ὅμως τὸ ἐρώτημα τοῦτο δὶς διελύθη ἡ τότε ἐκλογὴ καὶ δὶς ἔδωκε τὴν ἀπάντησιν ὁ λαός.

Πῶς τώρα προεξοφεῖ τὴν γνώμην αὐτοῦ διὰ τὴν συνέχισιν τοῦ πολέμου κατὰ τὴν ἐρχομένην ἄνοιξιν;

Ἀναφριβόλως ὁ Ἑλληνισμὸς ὁ θυσιάσας αἷμα καὶ εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀλκήν του ὑποβληθεὶς, θὰ ἀρνηθῇ νὰ συνεχίσῃ τὰ θυσίας του, προκειμένου νὰ ἐξασφαλίσῃ τοὺς καρποὺς τῶν νικῶν του. Ἀλλ' εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιστεύθῃ τὸ μέλλον τὰς τύχας του εἰς τὰς χεῖρας τοῦ κ. Γούναρη, χωρὶς εἰς τὸν ὑπόστη ἐντὸς ἔνδς ἔτους μόνον ἀπολείας μείζονας τοῦ Βαλκανικοῦ πολέμου καὶ μὲ ἀποτελέσματα χειρότερα κατώτερα ἐκείνων;

Πῶς εἶναι δυνατὸν ὁ αὐτὸς ἡ αὐτὴ; Ἐλληνικὸς λαὸς νὰ ἔχῃ τὸν ἐνθουσιασμὸν ἐκείνον μεθ' οὗ ἐξώρμησεν εἰς τὸν πόλεμον παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν ἀρχῶν συμμάχων τῆς Ἑλλάδος, ἐπιγνωρίζῃ ὅτι ἀφέθη σήμερον αὐτὸν καὶ ὁλοκληρίαν εἰς τὴν τύχην αὐτοῦ; Δυνατὸν ἀκόμη ὅτι εἰς νέον πόλεμον θὰ κερδίσῃ μὲν ἀσφαλέστατα τὴν νίκην, Καδμείαν δῶρον νίκης;

Καὶ θὰ ἦτο ἀληθὴς τοιαύτη, διότι ὁ Κεμὰλ οὐχὶ ἀλλὸν οὐδένα περισπασμὸν θὰ ἔχῃ οὐδαμόθεν, ἀφοῦ ὁ εἰς μετὰ τῶν ἄλλων οἱ Σύμμαχοι συνάπτουσι συνθήκας μετ' αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ διεθνῶς ἀναγνωρισθῇ, καὶ γόητρον ἀπέκτησε παρὰ τῷ τουρκικῷ λαῷ, καὶ ἠθικῶς ἀνυψώθη παρὰ τε τῇ Εὐρωπαϊκῇ κοινῇ γνώμῃ καὶ τῇ ἐθνικῇ συνειδήσει τῶν Τούρκων.

Ἀλλ' ἐξακολουθῶν τὰς ἀτιμεῖς δηλώσεις του ὁ κ. Γούναρης, ἐπανέλαβε τὴν πολλάκις διατυπωθεῖσαν παρ' αὐτοῦ γνώμην ὅτι ἡ Μικρασιατικὴ ἐκστρατεία ἀποτελεῖ μίαν «**περιπέτειαν.**»

Ἂν ὄντως εἶναι περιπέτεια, διατὶ νὰ τὴν συνεχίσῃ; Διατὶ δὲν εἶχε τὸ θάρρος νὰ ἀπαλλάξῃ τὴν Ἑλλάδα ἀπ' αὐτῆς; Αἱ κυβερνητικαὶ μεταβολαὶ ἀπὸ διεθνοῦς καὶ ἐξωτερικῆς ἀπόψεως αὐτὸν κυρίως τὸν λόγον ἔχουν.

Ἀλλ' ἅπαξ συνεχίζων τὴν περιπέτειαν ταύτην οὐδόλως εἶναι ὁ ἀνδεδειγμένος νὰ φέρῃ αὐτὴν εἰς πέρας. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς καὶ στρατὸς ἀποδώσας διὰ τὸν ἄθλιον βασιλικὸν ὄντως ἀγώνων του τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἑκατομμύρια ὑποδούλων ἀδελφῶν του, δὲν θὰ κύψῃ τὸν αὐχένα εἰς οἱανδήποτε ἀδικίαν τῶν συμμάχων, ἐν ἢ περιπτώσει οὗτοι δὲν θελήσουν νὰ ἐπισφραγίσουν τοὺς καρποὺς τῶν θυσιῶν του. Καὶ εἶναι διατεθειμένος νὰ ἐπαναλάβῃ ἅπαξ ἔτι τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον. Οὐδέποτε ὅμως θὰ δεχθῇ νὰ κυβερνᾶται καὶ εἰς τὸ μέλλον ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων οἵτινες διὰ τῆς ἀνικανότητος, τῆς ἐγκληματικῆς των ἀδρανείας, καὶ τῆς ἀποξενώσεως τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῆς ὑποστηρίξεως καὶ τῶν συμπαθειῶν τῶν Συμμάχων της διεμόνιζον ἕνα πόλεμον, ὁστις ἀσφαλέστατα θὰ εἶχε λήξῃ πιὸ πολλοῦ ἂν δὲν ἐμεσολάβει ἡ πλάνη καὶ ἡ ἐξαπάτησις τῆς 1ης Νοεμβρίου.

— ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ —

ΟΙ ΙΑΤΡΟΙ ΤΟΥ ΜΟΛΙΕΡΟΥ

Εἶναι κάμπος καιρὸς τώρα ποὺ μιὰ σεβαστὴ καὶ πολυπαθὴς γραιὰ δέσποινα προσεβλήθη ἀπὸ μιὰ νευρικὴ ἀρρώστια μὲ παραληρήματα, ψευδαισθήσεις καὶ παραισθήσεις.

Οἱ ἰατροὶ ποὺ προσεκλέσε μέσα στὸν παρουσυμὸ τοῦ παραληρήματός της νὰ γιατρέψουν, ἄρχισαν μ' ἀλλεπάλληλα συμβούλια νὰ συζητοῦν καὶ νὰ καταρίβουν τὰς θεωρίας περὶ τῆς φύσεως καὶ αἰτιολογίας τῆς νοσηρᾶς αὐτῆς καταστάσεως καὶ κατέληγαν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι αὐτὴ ἡ κατάστασις ὀφείλετο σὲ μιὰ πληθώρα αἵματος καὶ ὅτι ἔπρεπε νὰ προβοῦν σὲ μιὰ αἱτιολογικὴ καὶ ἐντονον θεραπεία.

Ἀμέσως λοιπὸν διέταξαν μιὰ γενικὴ καὶ ἄφθονον ἀφαίμαξη καὶ ἕνα δρασικὸν ἐμετοκαταρτικὸν συμφώνως τῇ θεραπευτικῇ ἀγωγῇ τῶν ἰατρῶν τοῦ Μολιέρου οἱ ὁποῖοι περιωρίζοντο εἰς τὰς ἀφαιμάξεις, καθάρσια καὶ ἐμετικά.

Ἡ κατάστασις τῆς ἀρρώστου ὅμως ἐπιστερ' ἀπὸ μιὰ παροδικὴ βελτίωσι ἄρχισε νὰ ἐπιδαινοῦται καὶ τὰ συμβούλια διεδέχοντο τὸ ἕνα τὸ ἄλλο μὲ ἀποτελέσματα ἐμμονῆς εἰς τὴν αὐτὴν διάγνωσιν καὶ εἰς τὴν αὐτὴν θεραπείαν.

Διατάσσεται δευτέρα γενικὴ καὶ ἄφθονος ἀφαίμαξις μὲ δρασικὸν ἐμετοκαθαρτικόν.

Ἡ κατάστασις ἐχειροτέρευε καὶ ἡ νεροβάσκη γιὰ τὸν ἐπιδαινοῦσῃ ἡ ἀσθενικὴ κατάστασις τῆς γηραιᾶς δεσποίνης.

— Γιατροί μου, εἶπε μιὰ μέρα στοὺς δάκτυρας ποὺ σὲ κονταν γύρω στὸ κρεβάτι της, δὲν πάγω καλὰ αἰσθάνομαι τὰ πόδια μου νὰ κρώνουν, ἔχω δυσπνοια καὶ μεγάλη καταβολὴ δυνάμεων· κανένα τονωτικὸ θὰ μ' ὠφελῆσῃ, πιστεύω.

— Πρέπει νὰ θεραπευθῇς, σύμφωνα μὲ τὰς θεωρίας περὶ πληθώρας αἵματος καὶ σύμφωνα μὲ τὰς θεραπευτικὰς ἐνδείξεις ποὺ ἐπιβάλλονται σ' αὐτὰς τὰς περιπτώσεις· γιὰ τοῦτο εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνῃ καὶ τρίτη ἀφαίμαξις ὑποβηθοῦντος καὶ τρίτου ἐμετοκαθαρτικοῦ.

— Δὲν θὰ βαστάξω.

— Πρέπει νὰ μὴ βαστάξῃς· παρὰ νὰ περιφρονήσωμε τὰς θεωρίας μας καὶ νὰ ἐνεργήσωμε, παρὰ τὴν πεῖρα μας ποὺ ἔχομε, γιὰ τὸ saignare, purgore καὶ vomitare· ἢ θὰ σωθῇς μὲ τὰς θαυματουργοὺς αὐτὰς θεωρίας καὶ μεθόδους ἢ θ' ἀποθάνῃς πλὴν σύμφωνα μ' αὐτὰς· χάριν τῆς ἱκανοποιήσεως τῆς Ἐπιστήμης.

— Σᾶς ἔχετε, γιατροὺδάκια μου, ἐγὼ ὅμως δὲν αἰσθάνομαι τὸν ἑαυτό μου καλά.

— Μὴ φοβᾶσαι καθόλου· ἡμεῖς ὅλοι μας εἴμεθα αἰσιόδοξοι καὶ πρέπει νὰ ὑποβληθῇς καὶ σὲ τρίτη ἀφαίμαξι.

— Θὰ σωθῶ; γιατροὺδάκια μου, ἀρκεῖ νὰ σωθῶ.

— Θὰ σωθῇς· σήμερα μερικοὶ ἀπὸ μᾶς θὰ πᾶν γιὰ χαῖρε σου στὴν Εὐρώπη νὰ φωτίσουν καὶ νὰ μάθουν μήπως βρεθῇ κανένα κανονόγυρο φάρμακο γιὰ τὴν ἀρρώστια σου καὶ νὰ σοῦ τὸ φέρουν.

— Μὰ ἀν ἀργήσουν ἢ ἂν δὲν βροῦν;

— Τότε θὰ ξανασκεφθοῦμε πάλι ἂν πρέπει νὰ ἐπιμείνωμε σ' αὐτὸ τὸ ποσὸν τοῦ αἵματος ποὺ βγάζομε ἢ ἂν πρέπει νὰ τὸ αὐξήσωμε καὶ ἂν πρέπει νὰ ἐπιμείνωμε σ' αὐτὴ τὴ δόσι τοῦ ἐμετοκαθαρτικοῦ ποὺ σοῦ δίνομε, ἢ ἂν πρέπει νὰ τὴ μεγαλώσωμε.

— Καὶ νομίζετε γιατροὺδάκια μου ὅτι θὰ βαστάξω ὡς ποὺ νὰ σκεφθῆτε καὶ νὰ ξαναποφασίσετε.

— Ἔχας γερὸ ὀργανισμὸ καὶ πληθώρα αἵματος.

— Ὥστε σκέπτεσθε νὰ ἐπιμείνετε στὴ μέθοδο τῶν ἰατρῶν τοῦ Μολιέρου.

— Σκεφθήκαμε καὶ ἀποφασίσαμε νὰ μὴν ἀπομακρυνθοῦμε καθόλου ἀπὸ τὸ saignare, pourgare καὶ vomitare.

— Τουλάχιστο νὰ φωνάξωμε καὶ κανένα ἄλλο γιατρὸ ἀκόμη;

— Δὲν χρειάζομασθε κομπογιανίτες.

— Τουλάχιστο τὸν παπᾶ νὰ ξεμολογηθῶ;

— Δὲν εἶναι ὥρα του ἀκόμη· εἴμεθα αἰσιόδοξοι.

— Τότε νὰ μὲ συγχωρεῖτε, καὶ κάμετε ὅτι σᾶς φωτιὰ ὁ Μεγάλος Σας Θεός· ἀλλὰ σύντομα.

ΒΡΙΣΣΑΓΩΤΗΣ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

Ο ΦΕΜΙΝΙΣΜΟΣ ΕΝ ΡΩΜΗ

(Συνέχεια)

Τὸ Ρωμαϊκὸν δίκαιον εἶναι ἀντιφεμινιστικόν. Ὑπερίσχυε τὸ ἄξιωμα ὅτι «ἡ θέσις τῆς γυναικὸς ἦτο κατὰ πολὺ ὑποδεεστέρα τῆς τοῦ ἀνδρός», *δόγμα* κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ γυναῖκα ἐστερεῖτο ὅλων τῶν πολιτικῶν καὶ κοινωνικῶν δικαιωμάτων. Ὁ Θεοδόσιος ἠλευθέρωσεν αὐτὰς ἀπὸ τὸν ζυγὸν καὶ ἀπὸ τὴν ἀωνίαν ἀνηλικότητα τῶν. Περὶ τὰ τέλη τῆς δημοκρατίας αἱ Ρωμαῖαι ἦσαν ἤτοιμοι διὰ τὸ πολιτικὸν ,στάδιον. Ἐνῷ ὅμως μόνον μερικοὶ προνομιοῦχοι ἀπελαμβανον μεγάλης ἐλευθερίας εἰς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ὅηλ. ἡ ἰσότης περιωρίζετο μόνον εἰς μερικὰ πρόσωπα, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς αὐτοκρατορίας σχεδὸν ἐγκεκιεύθη. Εἰς δὲ τὴν ἀριστοκρατικὴν ταξιν ·ἐφθασε μέχρι τῆς ἀπολύτου αἰσθηματικῆς ἐλευθερίας. Πολλαὶ γυναῖκες ἦσαν συνδεδεμέναι διανοητικῶς μετὰ τῶν σύζυγων των ·βλέπομεν π.χ. τὴν Ἄρριαν, τὴν Ἐλβίδιαν, αἱ ὁποῖαι προτρέπουσαι τοὺς συζύγους των νὰ θυσιασθοῦσιν ὑπὲρ πατρίδος· τὴν Μάρσιαν εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Σενέκας ἀφιέρωσε ἓν ἀπὸ τὰ ἀριστουργήματά του· τὴν Καλπουρνιαν, σύζυγον τοῦ Πλινίου τοῦ νέου, ἡ ὁποία εἰς τὰς ἐπιστολὰς τοῦ ἀνεπτυγμένου καὶ ἐλευθέρου ἀνδρὸς, φαίνεται ὡς ἡ ἀγαπητὴ καὶ πολύτιμος φίλη καὶ συνεργάτις.

«Χωρὶς θόρυβον καὶ πάταγον, λέγει ὁ ἔνδοξος εἰδικὸς René Richon εἰς τὴν Φεμινιστικὴν ἀνέλιξιν (ἐν τῇ ἀρχαιᾷ Ρώμῃ,) ἡ ὁποία ἐδημιουεύθη (εἰς τὴν Revue des deux mondes 1912), οἱ Ρωμαῖοι ἐπραγματοποίησαν τὴν μεταρρύθμισιν αὐτὴν, ἡ ὁποία ἐν Γαλλίᾳ ἔφερε τόσας ἀνωφελεῖς συζητήσεις: τὴν ἕνωσιν καὶ ταυτότητα τῶν προγραμμάτων. Ἀστῆ, εὐγενῆς, πατριωτὶς ἡ κόρη τοῦ λαοῦ, ἡ νέα Ρωμαία φοιτᾷ εἰς τὸ ἴδιον σχολεῖον εἰς τὸ ὁποῖον φοιτοῦν καὶ οἱ ἀδελφοί της, διδάσκεται ἀρχέτερα ἀπὸ τοὺς αὐτοὺς καθηγητὰς, τὴν ῥητορικὴν, τὴν ἱστορίαν, τὰ στοιχεῖα τῶν ἐπιστημῶν. Ἔγραμμος ἀκολουθεῖ μαθήματα φιλοσοφίας, ὅπως καὶ ὁ σύζυγός της, τὸν στοϊκισμὸν καὶ τὴν μεταφυσικὴν τοῦ Πλωτίνου, τὸ σύστημα τοῦ μυστικισμοῦ, τὸ ὁποῖον ἐπεκράτει εἰς τὴν Ἀνατολὴν· ὅπως δὲ μανθάνομεν ἐκ τῆς ἱστορίας, αἱ γυναῖκες εἶναι πανίσχυροι ἐν Ρώμῃ. Μεταξὺ αὐτῶν τῶν διακεκριμένων ὁσοπανιῶν, μὲ βαθὺ πνεῦμα, καὶ γενναῖον καρδίαν, αἱ ὁποῖαι, ὅλας τὰς γυναικοποιήσας τῶν ἀστυρικῶν, λάμπουν ὡς ἀστέρες εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ φεμινισμοῦ, διακρίνονται ἡ Λουκρητία, ἡ Κορνηλία καὶ πολλαὶ ἄλλαι, τὰς ὁποίας θὰ ἀναφέρωμεν κατωτέρω, καὶ εἰς τὰς ὁποίας ὁ Χριστιανισμὸς ἔδρα τὰς πιστοτέρας καὶ τὰς χρησιμοτέρας προπαγανδιστρίας μεταξὺ των πρώτων ἀπαδῶν του.

Εἰς τὰ τέλη τῆς δημοκρατίας πολλαὶ Ρωμαῖαι σπουδάζουν τὸ πολιτικὸν δίκαιον. Ἡ Ὀρτένσια, τὴν ὁποίαν συγκαταλέγουσι μεταξὺ τῶν ἀρίστων νομικῶν, διεκρίθη εἰς τὸ πολιτικὸν στάδιον· ἡ Ἀμισία Σέντια ἡ ὁποία ὑπερασπίσθη ἐαυτὴν εἰς τὸ δικαστήριον τόσον λαμπρὰ, ὥστε ἐκέρδισε τὴν δίκην της, καὶ ἡ Ἀρφίνια ἡ ὁποία διὰ τὰς εὐγλωττίας της κατώρθωσε νὰ κερδίζῃ τὰς περισσοτέρας δίκας, τὰς ὁποίας τῆ ἐνεστεύοντο αἱ πελάτιδές της. Περίεργος φυσιογνωμία ἡ ὁποία μὲ τόσον πάθος ὑπερίσταντο τὰς διαφόρους ὑποθέσεις, ὥστε διυφίστατησε πολλάς. Ἐπειδὴ δὲ τὴν κατέκρινεν τόσον πολὺ, ἔβλαψεν ὁριμένος καὶ τὸ ψῆλόν της. Ἐγκηρίζῃ νόμος διὰ τοῦ ὁποίου ἀπηγορεύετο εἰς τὰς γυναῖκας ἡ ἐξάσκησις τῶν νομικῶν. Ἡ δὲ Καλπούρνια βλέπουσα τὰ περιοζόντα τὰ δικαιώματα τῶν γυναικῶν ἐρράπισεν ἕνα δικαστήν. Ἡ ἀφορμὴ αὕτη ἔγινεν αἰτία μέχρι τοῦ δεκάτου ἑβδόμου αἰῶνος, ὅπως ἀπομακρυνθῇ τὰς Ρωμαίας ἀπὸ τὰ δικαστήρια. Ἡ ἐξάσκησις τῆς ἰατρικῆς ἐπετρέπετο εἰς τὰς γυναῖκας. Διάφοροι ἐπιγραφαὶ μᾶς παρουσιάζουσιν ὀνόματα ἰατρῶν γυναικῶν. Ἄλλοι τύποι εἶναι ἡ γυναῖκα ἔμπορος. Θέλουσα καὶ προσπαθοῦσα παντὶ τρόπῳ νὰ αὐξήσῃ τὴν περιουσίαν της, τὴς ὁποίας ἦτον ἀπόλυτος κυρία ἡ Ρωμαία, διφρεύοντων ἐταιρίας, ἔκαμε τὸ ἐμπόριον εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς, ὑπῆρξε πολλαὶς ἐροπλοποιοὶ κατέβηκε παντὶ τρόπῳ τὸν σύζυγόν της.

Ἓν τοιοῦτον παράδειγμα εἶναι ἡ Τερεντία, φιλόχρυσος καὶ δεσποτικὴ σύζυγος τοῦ Κικέρωνος, τέλειον πρότυπον ἠμπόρου. Ἀλλὰ εἰς τὸ τέλος τῆς αὐτοκρατορίας ἐγκρίθη νόμος ὁ ὁποῖος ἀπηγόρευεν εἰς τὰς γυναῖκας καὶ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν τραπεζιτικῶν ἐπιχειρήσεων.

Εἰς μίαν χώραν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐξ γένους μορφώνονται νέοι καὶ νεανίδες καὶ ἀναβιβάζουσι ἀπὸ τοὺς αὐτοὺς καθηγητὰς καὶ φιλοσόφους τὴν αὐτὴν παιδεύσεων, ἐκείστη μόδα ἔχει τοὺς ἀπαδοὺς της. Ἀλλὰ καμμία ποιήτρια δὲν ἔφθασεν εἰς τὸ ὕψος τῆς Σαπφοῦς, καθ' ὅσον γνωρίζομεν (ἀπὸ μέγα μέρος τῆς Ρωμαϊκῆς φιλολογίας μᾶς εἶναι ἄγνωστον), οὐδὲ δύναται νὰ παραβληθῇ μὲ τοὺς μεγίλους Λατίνους ποιητὰς τῆς χρυσῆς ἐποχῆς τῆς Ρώμης. Ἐν τούτοις ἀναφέρομεν μερικοὺς τύπους, ὡς τὴν Κορναρισίαν, δεδέφην ἐνὸς ποιητοῦ ἀσκιάσαντος εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Αὐγούστου, διακριθεῖσαν διὰ τοὺς ὡραίους στίχους τῆς, τὴν Πρέξυλλαν, τὴν ἀποίαν συγκατατάσσει ὁ Ὀβίδιος μεταξὺ τῶν μαθητῶν του. Ἡ Πόλλα Ἀργεντάρια μονοδιὰ διὰ τὰ ἐπιγράμματά της. Ἡ Σιβύλλα διὰ τὰν τολμηροῦν σατυρικὸν στίχον της ἐπέσυρε τὸ μῖσος τοῦ Δομιτιανοῦ. Καὶ κατὰ τὰς κρίσεις τοῦ Martial, κατὰς συγγραφεὺς δὲν ἐξόμνησε καλήτερον αὐτῆς τὴν συζυγικὴν ἀγάπην. Ὡς ζωγράφον διακρίνουν ἐν Ρώμῃ μίαν Ἑλληνίδα ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας Λαΐδα Λίβιαν τὴν Κυζίκων, ἡ ὁποία δικρίνεται εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν. Ἤτο κατὰ τὴν γνώμην πολλῶν συγγραφέων τέχνης, ἡ κοιλήτερα ζωγράφος τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Εἰς μίαν ἐκ τῶν freseques τῆς Πομπηΐας αἱ ὁποῖαι παριστάνουσι τὴν καθημερινὴν ζωὴν, βλέπομεν μίαν γυναῖκα ζωγράφον, εἰς τὸ ἐργαστήριόν της.

(Ἀκολουθεῖ)

Π. Ε. ΠΕΡΡΗ Ἰατροῦ

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑΙ — ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΔΟ ΑΡΧΑΙΑ ΕΠΙΓΡΑΦΗ

(Συνέχεια)

Ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου ἐδημιουργήθησαν δύο εἴδη δίκαια· ἐκεῖνα δηλ. τὰ ἀποῖα ἀναγνωρίζα διὰ τὸν ἑαυτόν του κάθε ἄτομον, καὶ ἐκεῖνα τὰ ἀποῖα ἀναγνωρίζα εἰς κάθε ἄτομον ἡ κοινωνία.

Ἔχομεν ὅηλ. δίκαια ἐπικαιρικὰ καὶ δίκαια ἀντικειμενικὰ, καὶ ἐκ τῆς συμφωνίας μεταξὺ τῶν δύο τούτων κατηγοριῶν τῶν δικαίων ἐξωρτᾶται τὸ δυνατὸν τῆς ὑπάρξεως καὶ παρατάσεως κάθε κοινωνίας.

Εἰς τοὺς πρώτους χρόνους τῆς ἀνθρωπότητος δύο γείτονες ποὺ ζοῦσαν μέσα στὴν ἴδια ἐδαφικὴ περιοχὴ ποὺ ἀφθονοῦσε τὸ κυνήγι, διὰ σωκηνάς συμφωνίας ἠρνοῦντο νὰ προσφέλουν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, διότι ἀλληλοεθεωροῦντο ἐπικίνδυνοι. Ἡ κατάστασις αὕτη τοῦ φόβου παρατανομένη δθημιουργῆσε τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ δικαίου τοῦ ἄλλου.

Περνώντας ὁ ἕνας πολλὲς φορὲς καὶ γιὰ πολὺν καιρὸν ἀπλησμένος μπρὸς ἀπὸ τὸν ἄλλον, φοιτωμένος ἀπὸ κυνήγι καὶ μὴ ἐνοχλούμενος ἀπὸ φόβον, ἀπέκτησε αἰγὰ αἰγὰ τὴν ἰδέαν ὅτι τὸ κυνήγι ποὺ ἔφερε στὸν τροῦβά του ἦτο ἰδιοκτησία του.

Τὸ δίκαιον λοιπὸν τῆς ἰδιοκτησίας ἐγεννήθη καὶ ὑπεστηρίχθη ὑπὸ τῆς πολεμικῆς δυνάμεως· καὶ ὑπὸ τῆς ἱκανότητος τοῦ βλάπτειν τοῦ ἰδιοκτήτου. Καὶ σήμερον δὲ ἀτόμη παρατηρεῦται περιπτώσεις καὶ ἀποῖαι τοῦ δίκαιον ὡς γεγονός· Ἂν ἔρωτᾶτε καὶ διὰ τοὺς ἐδῶ καθώσεσαν καὶ τὸ ποσὸν τοῦ συναφθέντος δανείου. Δύο διοικοτομίρια ἔλεγαν ἐπὶ φέρνα ὁ μάγος Προϋδυπουργός. Ἡ ἀτοτοχία δὲν θὰ εἶχε μεγάλην σημασίαν ἂν δὲν ὑπῆρχον αἱ φίλλαγες τῶν παῦόντων. Πότε ἐπὶ τέλους θὰ πάρουν τὰς ἀποζημιώσεις ἐκεῖνοι ποὺ ἀνθρωποι; Ὅταν πέσῃ ἡ Κυβερνησίς των;.

ΔΕΝ ΘΑ

ἐπιδοῦσῃ διαπιστευτήρια ὁ νέος Ἄγγλος πρεσβευτὴς ἐν Ἀθήναις ἀλ.· ἐπιστολὴν πρὸς τὸν κ.πουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν. Τίποτε δὲν τὸ ἔχει ὁ Κυβερνητικὸς τύπος

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

ΚΑΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΑΣ

ἐξ Ἀθηνῶν πληροφορίας ἡ Κυβέρνησις οὐδεμίαν ἔχει πληροφορίαν περὶ διατριγματεύσεων πρὸς συναψιν δανείου. Ὡσαυτοκαὶπληροφορίαι ἐκλανδόνου βεβαιοῦν ὅτι ὁ Ὑφυπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐρωτηθεὶς εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων, ἐδήλωσεν ὅτι δὲν ἔκαχρυσν πληροφορίαι, καθ' ἃ; ὁ κ. Γούναρης προεύθετα νὰ βολιδοσκοπήσῃ τοὺς Ἀγγλικοὺς οἰκονομικοὺς κύκλους πρὸς συναψιν δανείου. Οἱ καλὼς ἐν τούτοις πληροφορημένοι πάντοτε κυβερνήσεις κοὶ ὑπὸ τῆς ἱκανότητος τοῦ δάνειον ὡς γεγονός. Ἂν ἐρωτᾶτε καὶ διὰ τοὺς ἐδῶ καθώσεσαν καὶ τὸ ποσὸν τοῦ συναφθέντος δανείου. Δύο διοικοτομίρια ἔλεγαν ἐπὶ φέρνα ὁ μάγος Προϋδυπουργός. Ἡ ἀτοτοχία δὲν θὰ εἶχε μεγάλην σημασίαν ἂν δὲν ὑπῆρχον αἱ φίλλαγες τῶν παῦόντων. Πότε ἐπὶ τέλους θὰ πάρουν τὰς ἀποζημιώσεις ἐκεῖνοι ποὺ ἀνθρωποι; Ὅταν πέσῃ ἡ Κυβέρνησίς των;.

ΔΕΝ ΘΑ

ἐπιδοῦσῃ διαπιστευτήρια ὁ νέος "Ἄγγλος πρεσβευτὴς ἐν Ἀθήναις ἀλ.· ἐπιστολὴν πρὸς τὸν κ.πουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν. Τίποτε δὲν τὸ ἔχει ὁ Κυβερνητικὸς τύπος

φου» κ. Μπωμὸν ἐπιστέλλα τὰ ἀκόλουθα περὶ τῆς ἐν Ἀνατολῇ καταστάσεως.

«Τηλεγράφημα ἐκ Κωνσταντίνου βεβαιοῖ ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἀγκύρας ἐτηλεγράφησεν εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πύλην ὅτι ἐπιτακτικὸν πνεῦμα ὅπως ἀπόσχῃ πάσης διπλωματικῆς ἢ περὶ εἰρήνης διαπραγματεύσεως ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ Μουσταφὰ Κεμὰλ ἢ τῶν ἀντιπροσώπων του. Τὸ τηλεγράφημα προσθέτει ὅτι τὸ ζήτημα μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας πρέπει νὰ λυθῇ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἀγκύρας, ἡτις μόνη ἐπιτρωσπεῖ τὰ ἀλῆθ

καὶ τὸ Γραφεῖον τοῦ Τύπου νὰ διαλαλήσουν τὴν εἰδηναν ταύτην ὡς τὸ πρῶτον μέγα βῆμα πρὸς ἀναγνώρισιν τοῦ Βασιλέως. Τί τὸ παράξενον!

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ,

ἡ ὁποία μετέβιβε τὸν Κεμὰλ ἀπὸ παλιοαντάρτην εἰς ἰσχυρὸν Τουρκικὸν κράτος, ἀπεφάσισε νὰ διαμαγνησῆ διὰ τὸν ἀγῶνισμὸν τῶν προκρίτων Ποντίων καὶ τὴν εἰς θάνατον καταδίκην τῶν τριῶν μητροπολιτῶν. Ἡ γενναιοτάτη αὕτη ἀπόφασίς της, ἡ ὁποία θὰ γίνῃ καθ' ὅλους τοὺς κανόνας τῆς αὐτοτελοῦς, θὰ ἔχῃ κεφαλοβόλα ἀποτελέσματα. Ὁ Κεμὰλ καὶ ἡ Πόλη θὰ σπεύσουν νὰ ζητήσουν γαυλωπεῖς συγγνώμην καὶ θὰ ἐκφεφεύσουν τοὺς ἀτυχεῖς Ποντίους. Ἀλλ' ἐπ τέλους οὔτε ἴχνος ἐντροπῆς δὲν ἀπέμεινε εἰς τὸ μετανοημβρινὸν καθεστώς;

ΣΥΛΛΗΦΘΕΙΣΑ

εἰς τὴν παγίδα ἡ περίφημος δήθεν «Ἑνωσις» ἐν τῷ παρελληνισμῷ τῶν ἀποίων ἐπεχείρησε νὰ κάμῃ μεταξὺ Γούναρη καὶ Τρικουπῆ, παραδέτει δήλωσιν τοῦ μεγίστου ὄντος: ποιμενικὸν ὃν «θὰ ἐπιθύμα νὰ μὴ ἦτο οὐδὲ κοίτης τοι ὕτον κράτους, εἰ οὐ τὰ ἐσωτερικὰ ἀναμιγνύονται ἐξόνοι». Ἀφομοιοῦ ἡ χαριστρόφος συνάδελφος ὅτι τότε οὔτε ἰδέα οἰασδήποτε συμμαχίας ὑπῆρχε, τὰ δὲ ἐξωτερικὰ μας ζητήματα συνίσταντο τὸ πολὺ-πολὺ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν κανενὸ, δανεῖον; Καὶ ἡμομοεῖ ἀκομη ὅτι οὐδεμία κυβέρνησις ἡ ἀντιπολίτευσις Ἑλληνικὴ ἔκρυψε τὴ ὑγροφοβία προσβολῶν διὰ νὰ ἐπκαλεσθῆ ἐπέρβασιν χάριν τῶν ἐκλογῶν καὶ ὅτι τὸ τοιοῦτον ἔγινετο μόνον ὑπὸ τὸν Κεφῆ φων τῆς αὐτοτελείας; Ἀπορεῦμεν ὅμως πῶς περιφρόσθη μόνον εἰς τὸ ἀηδὲς πλέον ἀφρόκο πάνομα τῶν δῆθεν ξενικῶν ἐπεμβάσεων καὶ οὐδὲν ἐκ τῶν σχετικῶν ἐπιχειρημάτων μαζεδοκίμασε νὰ ἀναιρεῖῃ. Ἐκτὸς ἐὰν ἀναγνωρεῖῃ ὅτι ὑπάρχουν μερικαὶ ἀλήθειαι τὰς ὁποίας οὐδεμία σοφιστεία δύναται νὰ κλονίσῃ, ἔστω καὶ ἂν οἱ σοφισταὶ προέχωντα ἀπὸ τοὺς ἀναγαγόντας εἰς δόγμα τὴν ψευδολογίαν ὁπαδοὺς τῆς «Ἑνωμένης φανιοκρατικῆς ἀνικανότητας.»

Η ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΗ

λογοκρισία ἐνήργησε πάλιν χθὲς διαδοχικὴν ἐπίθεσιν ἐναντίον μας. Καὶ ἐτραυμάτισε τὸ φύλλον μας εἰς διάφορα μέρη. Καὶ ἄλλοτε εὐφέψμεν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ διαμαρτυρῶμεν διὰ τὴν προτίμησιν μὲ τὴν ὁποίαν μᾶς τιμᾷ παρὰ ἀαντὶ Νόμον. Ἐφόσον μᾶιστα μέχρι τοῦ σημείου νὰ δηλώσωμεν ὅτι ἂν εἰς τὸ μέλλον ἀαρνοῦμεν ἀπὸ πλέον, θὰ ἀναγκεσθῶμεν νὰ τὴν παρακούσωμεν. Φαίνεται ὅτι τὴς ἤρεσεν ἡ ἀαρνὴ καὶ μᾶς τὴν ἐστεῖσε προχθές. Ἀλλ' ὄχι, φιλάτη, δὲν θὰ πέσωμεν εἰς τοὺς ὄνυχὰς σου! Ὀρὰ διότι φοβούμεθα τὴν κατὰ Νόμον τιμωρίαν, ἀλλὰ διότι θὰ ἠτο ἀνάνδρα καὶ ἀγλιότης νὰ παραδιδόμεθα εἰς τὴν καταναγκαστικὴν σιωπὴν καὶ ἀφίνεται τὸν μεταναβιβαζόν μπουδουμίων, ἀπὸ ἐνεδρεύουν μεταξὺ τῶν γραμμῶν μας καὶ τοῦ Στρατοδικείου. Παρ' ὅλα ταῦτα ὅμως δὲν δυνάμεθα νὰ μείνωμεν μὲ δεμένας τὰς χεῖρας, προ τῆς ἀνεπιπρεπείας ἀδικίας. Ἐπὶ τοῦ παρόντος περιορίζομεθα νὰ ἀναδημοσιεύσωμεν τὴν περὶ στρατωπικοῦ Νόμου διαταγὴν, ἐν ᾗ καταφεύγοντοι σαφῶς τόσον τὴν λογικὴν ὅσον καὶ τὰ ἰμέτερα δικαιώματα καὶ καθήκοντα. Ἀργότερα, ἐὰν ἐξακολουθήσῃ τὰς ἐφεμερίδας τῆς, γνωρίζωμεν πῶς θὰ ἐνεργήσωμεν.

Ἰδοὺ ἡ σχετικὴ διαταγή:

Ἡμεῖς ὁ Διοικητὴς κτλ.....

Διατάσσομεν:

1ον) Ἀπαγορεύομεν πᾶσαν ἐν γένει ἀνακοίνωσιν ἢ δημοσίευσιν εἰδήσεων καὶ πληροφοριῶν περὶ τοῦ στρατιωτικοῦ Ναυτικοῦ καὶ τῶν πολεμικῶν ἐνεργειῶν καὶ

2ον) Πᾶσαν διὰ τοῦ τύπου δημοσίευσιν εἰδήσεων καὶ πληροφοριῶν συφρωσῶν ἐν γένει τὴν πολεμικὴν κατοστάσιν ἄνευ ἐγγράφου ἀδείας ἡμῶν ἢ τῶν ὑποκαταστατῶν ἡμῶν.

Ὁ παραβάτης τῶν ἀνωτέρω διατάξεων θέλει ἠμφεσθῆναι συμφώνως τῷ δδαμίῳ ΣΤ τοῦ ἄρθρου 9 καὶ νόμου ΔΞΘ'.

Ἐν Χίῳ τῇ 22 Ἀπριλίου 1921.

Ὁ Διοικητὴς *Π. Τσιτσιβόλεον*

Καὶ ἐρωτῶμεν: Τῆς δίδει ἡ ἀνωτέρω διαταγὴ τὸ δικαίωμα τὰ ἀφαιρῇ εἰδήσεις καὶ σχόλια ἀπολύτως πολιτικῆς φύσεως;

"ΦΟΙΝΙΞ,,
ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΙ ΣΟΒΑΡΑ
ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΠΥΡΟΣ
Ἱδρυθεῖσα τῷ 1854
ἐν Χάρτφορτ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν
Κεφάλαια καὶ ἀποθεματικά
Δολλάρια 21.738.530
Ἐγκεκριμένη ἐν Ἑλλάδι διὰ Βασιλικοῦ διατάγματος καὶ κατοθέσασα τὸ ὑπὸ τοῦ νόμου ὡρισμένον ποσόν.

Ἀσφαλίζει κατὰ πάν κινδύνον πυρκαϊᾶς ὑπὸ συμφορετάτους ὅρους παντὸς εἴδους: ἐργοστάσια, Σαπωνοποιεῖα, οἰκοδομὰς, ἐπίπλα, ἐμπορεύματα καὶ ἐνοίκια. Ταχεῖαι διακανόνισι καὶ ἄμεσος πληρωμή.

Ζητοῦνται σοβαροὶ πράκτορες εἰς τὰ χωρία.

Οἱ Γενικοὶ πράκτορες τῆς Νήσου Μυτιλήνης
Δ. Π. Βαμβούφης
Χ. Π. Χατζησάββας
4—5

ΤΟΠΙΚΑ

— Κτλοῦνται ὑπὸ τὰ ὅπλα οἱ πρῶην ἐμγάται θαλάσσης

Διὰ διαταγῆς τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν καλοῦνται διὰ τὴν 28ην τρέχοντος μηνὸς ὑπὸ τὰ ὅπλα οἱ ἐκ τῶν ναυτῶν μεταφερθέντες εἰς τὸν στρατὸν τῆς ἠρᾶς στρατεύσεων τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1922. Ὀνομαστικὸς κατάλογος τῶν καλουμένων ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως».Ὀέτοι θὰ προσέλθουν εἰς τὰ οἰκεῖα ἔμπεδα, εἰς ἃ ἀνῆκον στρατεύσαντα τῆς ἠρᾶς.

— Ποιοτεχῆς ἡ ἀπόλυσις τῶν ἐφεδρῶν 1903 καὶ 1904

Οὐδεμία εἰδεῖα ἀπόφασις ἐλήφθη περὶ ἀπολύσεως τῶν ἐφεδρῶν τῶν χλείσων τοῦ 1903 καὶ 1904. Ἡ ἀπόλυσις τῶν ἐν ὑφῳ ἐφεδρῶν λέγεται ὅτι θὰ εἶνε προσεχῆς.

Ἡ ἐπαναφορὰ αὐτῶν εἰς τὰ ἔμπεδα καταπίεζῶν τὴν ἐπεβλήθη διόπ ἔπαυσαν ἤδη ἐφιστάμενοι οἱ λόγοι, οἵανες ὑπηγόρευσαν τὴν μεταστέθμεταν αὐτῶν εἰς Μ. Ἀσίαν καὶ εἰς ἄλλα μέρη ἐκτὸς τῶν πεφερεμῶν αὐτῶν.

— Προσφορὰ

Ἀντὶ στερνίου εἰς τὴν κηδείαν τῆς πολυκλαύτου Κορνηλίας Α. Παραδέλλη προσέφεραν εἰς τὴν Φιλόπτ. Ἀδελφὰ τῶν Κυριῶν αἱ Οἰκον. Ἀπ. Παραδέλη, Θερ. Παραδέλη, Ἀθ. Καψιμάλη, Κλειόν. Λουκαρέλη, καὶ Πανάγ. Καψιμάλη ἀνὰ 50 δρχ. Ἡ Δ. Ἐπιτροπὴ ἐκφράζει πρὸς ἅπαντας τὰς θερμὰς της εὐχαριστίας.

Ἐκ τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς.

— Μία ἀτοχῆς συνωνυμία

Ὁ ἀπόστρατος ταγηφόρος καὶ πολιτευόμενος κ. Ἀθανάσιος Τουντας μᾶς παρεκάλεσε νὰ δηλώσωμεν ὅτι ὁ ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο ἀναφερόμενος εἰς τὸν χῶς δημοσιευθέντα κατάλογον τῶν ζητούντων ἀποζημίωσιν, δὲν εἶναι αὐτὸς, ἀλλ' ὁ γνωστὸς ἄλλοτε πράκτωρ ἐφημερίδων Ἀθανάσιος Τουντόπουλος.

Ὑγίεια

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἀσύλου Παιδὸς καὶ ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ τῶν Κυριῶν, λαβόντα γνῶσιν τοῦ θλιβεροῦ ἀγγέλματος τοῦ θανάτου τῆς ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ἱδρύματος Κορνηλίας Α. Παραδέλλη καὶ ὀνοκλεῖόντα σήμερον ἐς ἐκτακτον συνεδρίαν ἐπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Γ. Βοσταν, ἀπεφάσισαν:

Ἀπ. Νὰ διαβιβασθοῦσι τὰ συλλυπητήρια ἀμφοτέρων τῶν Σωμάτων πρὸς τὸν σύζυγον τῆς μεταστάσης.

β'. Νὰ κατατεθῆ στέφανος ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτῆς ἐκ μέρους τοῦ Ἱδρύματος καὶ παρακαλουμένη, ἐπὶ τούτῳ τῆς δε' Ἀθήνας διαμένουσης κ. Σοφίας Κέκεζη, μέλους τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τῶν Κυριῶν, καὶ

γ'. Νὰ δημοσιευθῆ τὸ πιστὸν ἀντίτυπον τοῦ ἐγχωρίου τύπου.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 21 8βρίου 1921.

Ὁ Πρόεδρος
Γ. Βοσταν

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Κύριοι,

Λαμβάνοντες τὴν τιμὴν νὰ φέρωμεν εἰς γνῶσιν ὑμῶν ὅτι ὁ κ. Ἀθανάσιος Δ. Καψιμάλης Πατὴρ καὶ Υἱοὶ αὐτοῦ κ.κ. Λουκᾶς, Θεμιστοκλῆς καὶ Ἀνδρέα. Ἰδρυσαν ἐνταῦθα ὁμόρρυθμον Ἐμπορικὴν Ἑταιρείαν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν

ΑΘΑΝ. Δ. ΚΑΨΙΜΑΛΗΣ & ΥΙΟΙ

ἀσχοληθησομένην εἰς τὴν Βιομηχανίαν Καπνῶν καὶ σιγα ἐτῶν ἀπὸ τὴν ὀνομασίαν

«ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ ΛΕΣΒΟΣ»

ὡς καὶ εἰς τὴν κατασκευὴν παντὸς εἴδους κυτίων.

Μὴ φεισθέντες ἔξαιρετῶν δαπανῶν διὰ τε τὴν προμήθειαν ἐκλεκτῶν καπνῶν προελεύσεως 40 περιοχῶν περιφερειῶν Θράκης, Μακεδονίας ὡς καὶ Στερεᾶς Ἑλλάδος προσλαβόντες διὰ μὲν τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν καπνῶν ὡς χαρμανζῆν τοιοῦτον διπλέσσιντα ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἐν Αἰγύπτῳ εἰς τὰ ἐργοστασια Laurent, ἐν Γερμανίᾳ καὶ Ὀλλανδίᾳς καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ, διὰ δὲ τὴν κατασκευὴν τῶν σιγαρέττων εἰδικὸν, ἐπὶ τούτῳ μεταλῆθέντα μηχανικὸν χρηματίσαντα ἐν Θεσσαλονίκῃ εἰς τὰ μεγαλείτερα ἐργοστάσια πρὸς τελειοτέραν ἐπεξεργασίαν τῶν ἄνω, εὐλπιοῦμεν ὅτι θέλομεν τύχει τῆς ἀμεριστου ὑποστηρξέως σας.

Θεωροῦμεν περιττὴν πᾶσαν ἄλλην διαφήμιαν καθότι μία ἁπλῆ δοκιμὴ τῶν τε καπνῶν καὶ σιγαρέττων μας ἀρκεῖ ἵνα πεισθῆ τις περὶ τῶν ἀνωτέρω.

Τὴν ἀποχωρήσιν τῆς Ἑταιρείας θὰ ἔχωσιν ὅτε πατὴρ κ. Ἀθανάσιος Δ. Καψιμάλης καὶ υἱὸς αὐτοῦ κ. Λουκᾶς καὶ τῶν ὁποίων τὰς ὑπογραφὰς παραθέτομεν κάτωθι.

Δέξασθε Κύριοι, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ἐξαιρέτου ὑπολήψεώς μας.

ΑΘ. Δ. ΚΑΨΙΜΑΛΗΣ καὶ ΥΙΟΙ

Ὁ κ. Ἀθανάσιος Δ. Καψιμάλης θὰ ὑπογράφῃ:

Ἀθ. Δ. Καψιμάλη καὶ Υἱοί

Ὁ κ. Λουκᾶς Δ. Καψιμάλης θὰ ὑπογράφῃ:

Ἀθ. Δ. Καψιμάλης καὶ Υἱοί

6—10

ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

Ο ΓΛΑΡΟΣ

Θλιμμένος εἶνε ὁ οὐρανὸς
καὶ σοφογκαλίζει
κ' ἡ ἀμμουδιὰ, χαρούμενη
φορεῖ λευκὸ στεφάνι.

Ἀνόμεια οὐρανοῦ καὶ γῆς
ἡ λύπη δὲν σ' ἀγγίζει,
γλάρε, μὲ τὰ λευκὰ φτερά.
Μόνο ἡ χαρὰ σὲ φτονεῖ.

ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΗΣ ΓΕΙΤΟΝΙΑΣ

Στὴ γειτονιά μου εἶναι μιὰ μικροῦλα 15-16 ἐτῶν ἐργάτις στὰ καπνά· ἐνα βράδυ ἀκούσαμε σπίτι τους φωνὲς καὶ κλάματα· ἡ μητέρα της ἀφρισμένη ἀπ τὸ θυμὸ τὴν ξυλοκοποῦσε βρίζοντας τὴν ἄγρα, κ' αὐτὴ ἔκλαιε ἀπ' τοὺς πόνους, ἔκλαιε χωρὶς μιὰ λέξη διαμαρτυρίας. Σὲ λέγω ἀκούσαμε τὴν πορτατους ν' ἀνοίγα θυρυβοῦδς. Μιὰ ἀγρια φωνή:

— Ἔξω βρῶμα. Καὶ ἡ πόρτα ἔκλεισε παταγοῦδς. Ἡ μικροῦλα πετάχτηκε στὸ δρόμο μισόγυμνη. Κουβαριάστηκε σὲ μιὰν ἄκρη μ' ἀναβαλτήν.

Οἱ καλὲς γειτόνισσες, ποὺ πάντα ὅλα τὰ ξέρουν, διηγοῦνται ἀπ' τὰ παράθυρά τους, πῶς ἡ μικροῦλα ἀγαπιόταν μ' ἕνα μαθητευόμενο κουρέα εἰκοσαετῆ, ποὺ στὸν ἥλιο μοῖρα δὲν ἔχει. Ἔχει ρυτιδοῦ κάθε βράδυ μαζὶ τοῦ· καὶ ποιὸς ξέρα...

Ἡ μικροῦλα ἄκουε ὅλες αὐτὲς τὶς ἱστορίες—τὴν Ἱστορία της— δίχως νὰ πῇ λέξη· μόνο τὸ παρακοιμένο της· ἀναμελητὸ ἠνοιγε καὶ ἀλόεν ἐσυμμαζεύετο στὴ σκοτανὴ γωνιά της.

Οἱ καλὲς γειτόνισσε, ἐξακολουθοῦσαν συμπληροῦσσα διὰ τὴς φαντασίας των τὰ κενὰ τῆς ἱστορίας τοῦ ἔρωτος τῆς μικρᾶς ἐργάτιδος, καὶ σιγὰ σιγὰ τὰ παράθυρα ἐκλειναν καὶ καθεμιὰ ἐτραβιότο στὸ νοι κοκυρό τῆς.

Σὲ λιγο μόνος ἐγὼ ἔμεινα στὸ σκοτεινὸ καὶ ἡμίκλειστὸ μου παράθυρο. Ἀκουγα τὸ πνιγμένο κλάμμα τῆς γειτονοπούλας μου, καὶ συλλογίζομαι τι θὰ ἔγινετο τὸ πλασματάκι αὐτὸ ἔρημο καὶ μισόγυμνο μέσα στὸ δρόμο.

Μιὰ πόρτα ἄνοιξε σιγα-σιγά, καὶ μιὰ σκιὰ μαύρη προχώρησε πρὸς τὴ μικροῦλα· ἔπειτα χειρολαβούμενες ἐφύγαν μαζί...Κι' μονάχα μπαίνοντας στὴν πόρτα ἄ ουσα τὴ γειτόνισσα :

— Τὰ δικά της τὰ ξέχασα.

Μὰ τὰ δικά μας ὅλοι τὰ ξεχνοῦμε καλή μου γειτόνισσα.

Ε. Βερβέ.ης

ΕΝΔΟΞΟΙ ΝΕΚΡΟΙ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΥΖΑΣ

(Ἀνθύγος)

Ἔπεσεν ἡρωϊκὸς μαχόμενος κατὰ τὴν μάχην τοῦ Σαγγαρίου τῆς 20ῆς Αὐγουστου. Κατήγετο ἐκ Πολιχνίτου καὶ ἦτο ἀνεψιὸς τοῦ προϊσταμένου τῆς Ἑλλ. Κοινότητος Θυσυκρεσίου Ἐμμανουὴλ καὶ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Ἡρακλέους Εὐαγγελινίδου, ἐφημερίου τῆς κοινότητος Πολιχνίτου. Εἶχε καταταχθῆ εἰς τὸ Ἐθνικὸν κίνημα ὡ ἐθελοντὴς, ἐμαθήτευσεν εἰς τοὺς θαλαμοὺς τῶν ἐφεδρων, ὁπόσον ἐξήλθεν ἀνθῦγος καὶ ἔκτοτε ἐπολέμα ὑπὲρ τῆς πατρίδος του. Αἰωνία ἡ μνήμη τοῦ ἡρωϊκοῦ νεκροῦ.

† ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΡ. ΚΑΜΠΑΜΑΛΗΣ

Καὶ ἄλλον ἡρωαῖχα νὰ θρηνήσῃ ἡ μικρὰ μας Κοινότης, καὶ ἄλλον ἥρωα προσεύεσε εἰς τὴν ὑπὲρ πατρίδος ἑκατόμβην, τὸν Γεώργιον Χριστοδούλου Καμπαμάλην, λοχίαν τοῦ πεζικοῦ πεσόντα ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς τιμῆς κατὰ τὰς μάχας τοῦ Σαγγαρίου.

Υἱὸς μονογενὴς γέροντος πατρὸς καὶ μητρὸς ἀνακηρυχθεὶς τὸ μόνον σπέρμα τῶν τε γονέων καὶ τῆς ἀνηλίκου ἀδελφῆς του.

Ἀνδρεῖος καὶ γενναῖος, πάντοτε ἀγηφῶν πάντα κίνδυνον τῆς ζωῆς του εἶχεν ἀνδραγαθήσῃ κατὰ τὴν μικρὴν τοῦ Σκρᾶ, ὅτε προεβιβάσθη εἰς λοχίαν κατὰ δὲ τὰς ἐν Μικρασίᾳ ἐπιχειρήσεις ἀνδραγαθήσας ἐπαμήθη διὰ τοῦ πολεμικοῦ σταυροῦ. Τὸ μαλλιχρὸν τοῦ χαρακτῆρος του· τὸ εὐγενὲς του ἦθος καὶ ἡ ἐν πάσῃ ζητήμαι ἀνδρεία του στάσις εἶχον κατασταθῆ αὐτὸν ἀγαπητὸν τῆς πάσι· τὸ δὲ ὑψηρὸν ἀγγέλμα τοῦ θανάτου του κατελυκτρὸς τοὺς πάντας.

Ὁ θάνατός του ἐστέρησε τοὺς μὲν ἀτυχεῖς γεννήτορές του φιλοστόργου υἱοῦ του τὴν δὲ ἰδιαιτέραν του πατρίδα ἀγαθοῦ καὶ ἐναρέτου πολίτου καὶ τὸ ἔθνος γενναίου πολεμιστοῦ.

Μὲ δρόσερὰ εἰδοσμα ἄνθη τῆς πατρίδος του φαίνομεν, τὸ ἐν τῇ ξένῃ γῇ ταφὲν νεανικὸν τοῦ σῶμα καὶ εὐχόμεθα τὸ κάλλιστον αὐτὸν χῶμα ἐλαφρὸν.

Ἐν Πέτρῳ 19 8βρίου 1921

Δ. Ζ.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΓΕΩΡΓΟΥΣ
Κριθάρι (ἐξάκλον)
ἀπολειστικὸν διὰ ἀπόζωα καὶ αγωγῆς Ἀγ. Μυρίδης τὴ τὸ Καταστημα
ΝΙΚΟΛΑΟΥ Κ. ΨΑΡΡΟΥ

Τριβολοι

— Ἡ προφανὴ παράστασις ἐγέννησε μιὰν ἀκαιολογημένην ἀπόριαν.

— Ἐδόξετο ὡς γνωστὸν «ἕνα ἐρωτικὸ μάθημα».

— Καὶ διὰ εἶχον πολλὰ νὰ ὠφεληθοῦν ἀπὸ αὐτὸ πολλοὶ τῶν παρ' ἡμῖν ἀσχολουμένων περὶ τὰ τοιαῦτα.

— Οἱ νεαροὶ ἐν τούτοις ἐρωπιδεῖς ἀπουσίαζαν.

— Διατί;

— Ἰδοὺ ἡ ἀπορία.

— Πληροφορούμεθα ὅτι ὁ φίλος πολιτευόμενος κ. Ἀθ.Τούντας σκέπτεται ν' ἀλλάξῃ ὄνομα.

— Διὰ νὰ ἀπαλλαγῆ ἀπὸ κάποιαν ἐνοχλητικὴν συνωνυμίαν.

— Ζητεῖ ἔξαγνα κάποιος ἄλλος ἀποζημίωσιν καὶ ἡ αἰτίαις ἀποδίδεται εἰς αὐτὸν.

— Ὁ ἐσπ μεθερμηνευόμενον «ἄλλος τὸ... αὐτὸ καὶ ἄλλος τὸ φλωρί.»

— Ὁ συμπολίτης λόγος καὶ ποιητὴς κ. Παυλάκης θὰ ὑποβάλῃ αἴτησιν ἀποζημιώσεως.

— Διότι ὁ ἐπὶ τοῦ Τυραγνικοῦ καθεστῶτος πόλεμος ἐπέφερε τὴν ἀκρίβειαν τῶν εἰδῶν πρωτῆς ἀνάγκης.

— Καὶ πρὸ πάντων τῆς... φακῆς, ἤτις καὶ ἐνοθεύετο ἀπελπιστικῶς.

— Ἐξ οὗ καὶ ἔχαλασε τὸ στομαχάκι του.

— Δὲν εἶναι βεβαίως πολὺ σοβαρὸν τὸ αἰπολογικὸν τῆς ἀποζημιώσεως.

— Πάντως ὅμως σοβαροφανέστερον τοῦλάχιστον ἀπὸ ἐκείνα μερικῶν ἀρχο φάγων ἐν γενεῇ.

— Καὶ ὀλίγη ἐλαφρὰ ἀλληλογραφία:

— Καπτοπώλην — Πολιχνίτου. Ἀπαντῶμεν προθύμως ὅτι τὰ σιγαρέτα Καψιμάλλη ἀξίζουν πράγματι.

ὁ Κατανάγκης

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

«ΕΡΩΤΙΚΟ ΜΑΘΗΜΑ»

Ἔργο μὲ ἀρκετὴν ἐξυπνάδα καὶ χιοῦμορ σκορπισμένα στὸ διάλογο, μὰ ἀδύναμο, δίχως ζωή. Ρόλοι κατανεμημενοι μὲ χαοτικὴν ἰσότητα εἰς ὅλα τα πρόσωπα. Γιὰ τοῦτο καὶ τὰ τρία πρῶτα νούμερα — Ἰατρίδου, Βεάκη, Νέζερ, — τοῦ θιάσου, δὲν εἶχαν μέρος. Ἔτσι μᾶς δόθηκε μιὰ εὐκαιρία νὰ ἐκτιμήσουμε τὰ δευτερεύοντα νουμερα ἐξυμνημένα ἀπ' τὴ βοήθεια τῶν ἄλλων.

Μὲ ὅλο τὸ ἄνυχο τοῦ ἔργου, καὶ ἀκόμη μ' ὅλο τὸ ἀρέλον τῶν θεατῶν — περισσότερος πολὺ βαρύνουσα ἡ κριτὴ τῶν ἡθοποιῶν, — ὁμολογοῦμεν ὅτι ἐμείναμεν εὐχαριστημένοι.

ὁ Θεατρικὸς

«Σαπφὼ»

Θίασος Ἰατρίδου—Βεάκη—Νέζερ

Σήμερον ἀπογευματινὴ ὥρα 6 μ.μ. «ὁ ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΣ». Κωμῳδία εἰς πράξεις 3.

Ἑσπερινὴ ὥρα 9 1/2 ἡ ξεκαρδιστικὴ κωμῳδία «ΤΟ ΜΩΡΟ ΜΟΥ» εἰς πρ. 3.

*

Ἀπὸ τῆς 1 1/2—5 1/2 μ. μ. τῆς σήμερον κινηματογράφος μὲ τὸν »Ζαλαμόρ» καὶ τὴν «Κόρην τῆς Σεμίνης».

«Ἄλκαιος»

Ἐφθασε τὸ πρὸ πολλοῦ ἀναμενόμενον «Σταχτὶ Φαντασμα» καὶ παίζονται σήμερον τὰ δύο πρῶτα ἐπεισόδια τοῦ μαζὶ μὲ τὸ 7ον καὶ 8ον ἐπεισόδιον τοῦ «Ἔλμου». Τὰ ἔπεῖ τῶν τρυμπαῖων ἐλατήρα ἰσχύουν μεχρὶ τέλους τοῦ μηνός.

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ 24. — «Κλεώ» διὰ Κυδωνίας, Κεμέρου, Ἀδραμυττίου. — «Ἰσμήνη» διὰ Δαρδανέλλια καὶ Κωνσταντινούπολιν. — «Ἀτρόμητος» διὰ Δαρδανέλλια καὶ Κωνῆσιαν. — «Πωλίτσα» διὰ Σμύρνη, Χίον, Ρόδον, Ἀτταλειαν, Μερσίναν, Ἀλεξανδρέτταν, Λαοδίκειαν, Τρίπολιν, Βηρυτὸν, Καϊφᾶν, Γαϊφᾶν, Πορτ Σαΐδ καὶ Ἀλεξάνδρειαν.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Προσκαλοῦνται τὰ μέλη τοῦ Σωματείου Παυτοποιῶν ὅπως προσέλθωσι σήμερον Κυριακὴν εἰς τὸ παρὰ τὴν Προκυμαίαν γραφεῖον Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου ὥραν 11ην π. μ. καὶ λάβωσι γνῶσιν ἐπείγοντος σοβαροῦ ζητήματος ἀφορῶντος τὸ Σωματεῖον.

Ἐκ τοῦ Σωματείου

Εἰδοποιὸ τὴν ἀξιότιμον πελατείαν μου ὅτι ἀφιχθεῖσα ἐς Ἀθῆνῶν ἐπόμενα πλουσίαν συλλογὴν καπέλλων (modela), κατοῖσα εἰς ὅλους τοὺς χρωματισμοὺς, πτερά, ἐγκρέτες, διάφορα τελευταίας μόδας βελόδεα, κορδέλλες σὶτ κλπ.

Μεθ' ὑπολήψεως

Μεράπη Π. Ἀνδρονίκου

2—3

ΛΟΥΚΟΥΜΙΑ
Συριανὰ εἰς ζῶα καὶ κυτία στοῦ Τζιβόγλου τὸ Καπνοπωλεῖον. 4—20

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

Ἀρ. 4940 ΑΘΗΝΑΙ 23 8βρίου 3.20 πρωΐ

Καὶ πάλιν τὸ δάνειον

Ἡ Κυβέρνησις οὐδεμίαν πληροφορίαν ἔχει περὶ τῆς διεξαγωγῆς διαπραγματεύσεων πρὸς συνομολόγησιν δανείου.

Τὰ διαπιστευτήρια τοῦ Ἄγγλου πρεσβευτοῦ

Καθὰ τηλεγραφοῦν ἐκ Λονδίνου, ὁ νέος ἐν Ἀθήναις Ἄγγλος πρεσβευτὴς δὲν θὰ ἐπιδώσῃ τὰ διαπιστευτήριά του πρὸς τὸν βασιλέα, ἀλλὰ ἐπιστολὴν τῆς Κυβερνήσεώς του πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος.

Δηλώσεις Ἄγγλου ὑφυπουργοῦ

Ὁ ὑφυπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας κ. Χάρμσγουρθ ἐρωτηθεὶς εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων, εἶπεν ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις δὲν ἔχει πληροφορίας ἂν ὁ κ. Γούναρης προτίθεται νὰ βαλιδοποιήσῃ τοὺς Ἀγγλικοὺς οἰκονομικοὺς κύκλους, ὅ ω; ἐπιτύχῃ οἰκονομικὴν ὑφεσιν

Διαμαρτυρία διὰ τοὺς ἀπαγχονισμοὺς

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θὰ διαμαστυρηθῆ πρὸς τὰς Δυνάμεις διὰ τοὺς ἀπαγχονισμοὺς τῶν προκρίτων τοῦ Πόντου καὶ τὴν ἐρήμην θανατικὴν καταδίκην τῶν μητροπολιτῶν Τραπεζοῦντος, Νεοκαισαρείας καὶ Χαλδείας.

Ὁ κ. Γούναρης εἰς Ρώμην

Τὴν προσεχῆ Δευτέραν ἀναχωρεῖ ἐκ Λονδίνου μεταβαίνουσα εἰς Ρώμην ἡ Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία.

Γεῦμα εἰς τὸν συντάγματάρχην Φεῦλερ

Χθὲς παρετέθη ἐπίσημον γεῦμα εἰς τὸν παρακολουθήσαντα τὰς πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις ἐν Μικρασίᾳ Ἑλβετὸν συνταγματάρχην κ. Φεῦλερ. Εἰς τὸ γεῦμα τοῦτο παρεκάθησε καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν κ. Θεοτόκης.

Ὁ κ. Φεῦλερ ἤγειρε πρόποσιν ἐξάρας τὰ προσόντα τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, τὴν μαχητικότητα καὶ τὸν πατριωτισμόν του.

Πλήρης συμφωνία διὰ τὸ Ἀνατολικὸν

Ἡ ἐφημερὶς «Ἔθνος» δημοσιεύει τὴν πληροφορίαν ὅτι ἐπῆλθε πλήρης συμφωνία ἐπὶ τῆς πολιτικῆς τὴν ὁποίαν θὰ τηρήσῃ ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία ἐπὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος.

**Πιθανὴ παραί